

IV

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE
UNIJE

SVET

**Sklepi Sveta o izboljšanju mobilnosti učiteljev in mentorjev, zlasti evropske mobilnosti, med
začetnim in nadaljnjim izobraževanjem in usposabljanjem**

(2022/C 167/02)

SVET EVROPSKE UNIJE –

GLEDE NA:

1. Sklepe Sveta o evropskih učiteljih in mentorjih ⁽¹⁾ za prihodnost, v katerih so države članice pozvane, naj spodbujajo ustanove za izobraževanje in usposabljanje, naj mobilnost učiteljev in mentorjev ⁽²⁾ umestijo v strategije učenja, razvoja in internacionalizacije.
2. Resolucijo Sveta o strateškem okviru za evropsko sodelovanje v izobraževanju in usposabljanju pri uresničevanju evropskega izobraževalnega prostora in širše (2021–2030), ki kot svojo strateško prednostno nalogo 2 opredeljuje: „vsesplošno uresničevanje načela vseživljenjskega učenja in mobilnosti“, tudi za učitelje in mentorje za učitelje, kot svojo strateško prednostno nalogo 3 pa: „krepitev kompetenc in motivacije za poklice v izobraževanju“.
3. Socialno zavezo iz Porta z dne 7. maja 2021, katere podlaga je evropski steber socialnih pravic, razglašen na socialnem vrhu v Göteborgu leta 2017, ki poziva k naložbam v spretnosti, vseživljenjsko učenje in usposabljanje v skladu s potrebami gospodarstva in družbe, da bi do leta 2030 dosegli cilj, da se vsaj 60 % Evropejcev letno udeležuje usposabljanja.

⁽¹⁾ V skladu z opredelitvijo v Sklepih Sveta o evropskih učiteljih in mentorjih za prihodnost (UL C 193, 9.6.2020, str. 11) učitelj v teh sklepih pomeni osebo, ki ji je v skladu z nacionalno zakonodajo in prakso priznan status učitelja (ali enakovreden status), mentor pa posameznika, ki izvaja eno ali več dejavnosti, povezanih s (teoretičnim ali praktičnim) usposabljanjem, ki poteka bodisi v ustanovi za izobraževanje ali usposabljanje bodisi na delovnem mestu. To vključuje učitelje v splošnem ter višje- in visokošolskem izobraževanju, učitelje in mentorje v začetnem in nadaljnjem poklicnem in strokovnem izobraževanju in usposabljanju ter strokovne delavce v vzgoji in varstvu predšolskih otrok ter izobraževalce odraslih.

Na različnih področjih izobraževanja in usposabljanja obstajajo precejšnje razlike pri izobrazbi in poklicni strukturi učiteljev in mentorjev. Relevantnost posameznih elementov teh sklepov je tako odvisna od strukture nacionalnih sistemov ter posameznih sektorjev izobraževanja in usposabljanja.

⁽²⁾ „Mobilnost“ v teh sklepih ustreza pojmu „učne mobilnosti“, kot je opredeljena v Uredbi (EU) 2021/817 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2021 o vzpostavitvi programa Erasmus+, programa Unije za izobraževanje in usposabljanje, mladino ter šport, ter o razveljavitvi Uredbe (EU) št. 1288/2013: fizična selitev v državo, ki ni država prebivališča, zaradi študija, usposabljanja ali neformalnega oziroma priložnostnega učenja. Lahko je združena z „virtualnim učenjem“, ki pomeni pridobivanje znanja, spretnosti in kompetenc z uporabo orodij informacijske in komunikacijske tehnologije, ki udeležencem omogočajo smiselno transnacionalno ali mednarodno učno izkušnjo.

4. Sklepe Sveta o pravičnosti in vključenosti v izobraževanju in usposabljanju za spodbujanje učnega uspeha za vse, v katerih so države članice pozvane, naj rešijo problem pomanjkanja učiteljev, zlasti v izobraževanju učencev s posebnimi potrebami in v večkulturnih in večjezičnih okoljih. Mobilnost lahko pripomore k reševanju problema pomanjkanja učiteljev, saj povečuje privlačnost poklica.

OB OPOZARJANJU na politično ozadje, opisano v prilogi

OB UPOŠTEVANJU:

5. Poročila Eurydice za leto 2021 „Učitelji v Evropi: kariera, razvoj in dobrobit“ ter zlasti naslednjih glavnih ugotovitev:
- Transnacionalna mobilnost prispeva k razvoju širokega spektra kompetenc med učitelji. „Vendar se le manjši del evropskih učiteljev iz poklicnih razlogov odpravi v tujino. Leta 2018 je delež učiteljev v EU, ki so bili vsaj enkrat mobilni kot študenti, učitelji ali oboje, znašal 40,9 %.“⁽³⁾ Med evropskimi državami obstajajo precejšnje razlike pri mobilnosti učiteljev, pa tudi glede na predmete, ki jih poučujejo, pri čemer mobilnost prepogosto ostaja omejena na učitelje jezikov. Za mobilnost učiteljev v okviru programa Erasmus+ je tudi značilno, da se je večina učiteljev udeležila tečajev v tujini, manj pa je sledenja na delovnem mestu in programov poučevanja, čeprav imata večji učinek⁽⁴⁾.
 - Transnacionalna mobilnost pri začetnem izobraževanju učiteljev je pomembna. Poleg koristi, ki jih bodočim učiteljem prinaša taka mobilnost, se s tem poveča tudi verjetnost mobilnosti med nadaljnjo poklicno potjo. Vendar je med bodočimi učitelji le majhen delež tistih, ki se med študijem odločijo za mobilnost. Leta 2018 je le približno ena petina učiteljev v EU, ki poučujejo na nižji sekundarni ravni (20,9 %), navedla, da so med študijem odšli v tujino. Mobilnost učiteljev in mentorjev se spodbuja in sponzorira na ravni EU, podpirajo pa jo lahko tudi programi financiranja na nacionalni ravni.
6. V nadaljevanju so opisane glavne ovire za mobilnost učiteljev in mentorjev, med katerimi so tudi finančna vprašanja in vprašanja priznavanja.
- Glede bodočih učiteljev in mentorjev je treba opozoriti, da vrednost programov mobilnosti včasih zmanjšujejo številne ovire na poti k njihovemu akademskemu priznavanju. V učnih načrtih za učitelje niso vedno predvidena obdobja mobilnosti v tujini. Poleg tega tudi izobraževanja mentorjev ne vključujejo vedno obdobja mobilnosti. Tudi tedaj, ko obstaja možnost asistentskih mest za učitelje in mentorje v drugih evropskih državah, to obdobje ni nujno priznано kot sestavni del začetnega izobraževanja za učitelje in mentorje, še zlasti ne kot del, ki bi veljal za enakovrednega šolskemu usposabljanju v nacionalni ustanovi za izobraževanje in usposabljanje.
 - Med ovirami za delovno aktivne učitelje in mentorje so družinske odgovornosti in težave pri iskanju nadomestnih učiteljev in mentorjev.
 - Splošna ovira je tudi pomanjkanje jezikovnih kompetenc.
 - Poleg tega je učiteljski poklic na nacionalni ravni močno reguliran, pa tudi šolska leta so v različnih državah članicah različno strukturirana. To je sicer znamenje raznolikosti in bogastva nacionalnih sistemov izobraževanja in usposabljanja v EU, po drugi strani pa ovira za organizacijo oblik usposabljanja v šolah, kot so sledenje na delovnem mestu, asistentska mesta za učitelje ali programi poučevanja.
7. Med pandemijo COVID-19 se je tudi pokazalo, da je treba pridobivanje in uporabo digitalnih spretnosti ter kompetenc pri poučevanju in učenju vključiti v začetno in nadaljnje izobraževanje in usposabljanje učiteljev in mentorjev. Kombinirane oblike dejavnosti, pri katerih se skupaj s fizično mobilnostjo uporablja tudi virtualno učenje ali spletna izmenjava, spodbujajo možnosti za tak razvoj in omogočajo izmenjavo najboljših praks –

⁽³⁾ Eurydice: „Učitelji v Evropi: kariera, razvoj in dobrobit“, 2021, str. 21.

⁽⁴⁾ Glede na statistično prilogo k letnemu poročilu o programu Erasmus+ za leto 2019 naj bi pri projektih KA 101 (mobilnost osebja v šolskem izobraževanju), za katere so bile leta 2019 sklenjene pogodbe, število udeležencev tečajev in usposabljanja predvidoma znašalo približno 40 600 (približno 75 % dejavnosti mobilnosti), število udeležencev sledenja na delovnem mestu 13 209 (približno 24 % dejavnosti mobilnosti), število udeležencev programov poučevanja pa 389 (manj kot 1 % dejavnosti mobilnosti).

UGOTAVLJA:

8. Učitelji in mentorji so temelj evropskega izobraževalnega prostora in imajo ključno vlogo v naši družbi. Učitelji in mentorji so zgled za to, kako se lahko olajša pridobivanje znanja in vrednot ter spodbuja aktivno državljanstvo med vsemi učenci. Da bi lahko spodbujali vključevanje, pravičnost, visokokakovostno izobraževanje in usposabljanje ter pedagoške inovacije in izboljšali dosežke učencev, morajo biti učitelji in mentorji visoko usposobljeni in motivirani strokovnjaki, ki jih podpira vodstvo šole.

9. Izmenjava mnenj in izkušenj med kolegi ter tesno sodelovanje med učitelji in mentorji, pa tudi delo, študij in/ali delovne izkušnje v tujini znatno prispevajo k strokovnemu razvoju učiteljev in mentorjev na vseh ravneh izobraževanja in usposabljanja.

10. Mobilnost je eden od ključnih elementov tako za delovno aktivne kot tudi bodoče učitelje in mentorje. Pomaga pri reševanju skupnih izzivov, s katerimi se države članice soočajo v zvezi z učiteljskim poklicem. Mobilnost bodočih ali delovno aktivnih učiteljev in mentorjev naj bi zlasti:

- a) prispevala k osebnemu in akademskemu razvoju učiteljev in mentorjev ter hkrati spodbujala njihovo samozavest;
- b) izboljšala njihovo strokovno prakso ter pedagoško znanje, spretnosti in kompetence, prilagodljivost, zaposljivost in poklicni razvoj;
- c) jim pomagala, da bi razvili zmogljivosti za vplivanje na prakse in njihovo izboljšanje v lastnih ustanovah za izobraževanje in usposabljanje ter v širšem sistemu izobraževanja in usposabljanja;
- d) prispevala k privlačnosti učiteljskega poklica.

11. Mobilnost učiteljev in mentorjev, zlasti evropska mobilnost, poleg pozitivnih učinkov na njihovo motivacijo, znanje, spretnosti in kompetence ter poklicne poti koristi tudi nacionalnim sistemom izobraževanja in usposabljanja ter bi jih lahko izboljšala, saj:

- a) krepi sposobnost inovativnosti in razmisleka o praksah učiteljev in mentorjev, da bi bolje zadovoljili potrebe učencev;
- b) pri učiteljih in mentorjih pomaga razvijati občutek pripadnosti evropski skupnosti poučevanja in učenja, in sicer prek vezi, ki nastanejo med izkušnjo mobilnosti in po njej, spodbuja mobilnost učencev in na splošno prispeva k razvoju evropske razsežnosti v dejavnostih in projektih njihovih ustanov za izobraževanje in usposabljanje ter mednarodnih strategij, zato vpliva na celoten sistem izobraževanja in usposabljanja;
- c) je mobilnost močna učna izkušnja, ki lahko znatno vpliva na bodoče, pa tudi delovno aktivne učitelje in mentorje. Ti bi se morali zavedati priložnosti za mobilnost, ki so na voljo, poleg tega pa bi jih bilo treba spodbujati, da se udeležijo mobilnosti med začetnim in nadaljnjim izobraževanjem in usposabljanjem;
- d) podpira razvoj mrež učiteljev in mentorjev po vsej Evropi.

12. Mobilnost učiteljev in mentorjev v Evropi je ključni element pri krepitvi zaupanja, izboljšanju sodelovanja in spodbujanju medsebojnega razumevanja sistemov izobraževanja in usposabljanja med državami članicami. Prav tako je ključnega pomena za spodbujanje skupnih evropskih vrednot ter večjezičnosti in večkulturnosti.

SE STRINJA z naslednjim:

13. Ambiciozen evropski izobraževalni prostor bi moral temeljiti na visoko usposobljenih in motiviranih učiteljih in mentorjih. Evropsko mobilnost bi bilo treba obravnavati kot koristno za izobraževanje in usposabljanje učiteljev in mentorjev, da bi razširili dostop do raznolikih kakovostnih pristopov k poučevanju in izpolnili potrebe učencev. Evropska razsežnost lahko prinese dodano vrednost strokovnemu usposabljanju in/ali praksi zadevnih učiteljev ali mentorjev v okviru nacionalnih izobraževalnih sistemov.

14. Posebno pozornost bi bilo treba nameniti bodočim učiteljem in mentorjem ter njihovem dostopu do mobilnosti, zlasti evropske mobilnosti, v okviru njihovega začetnega izobraževanja in usposabljanja v skladu z nacionalnimi sistemi izobraževanja in usposabljanja. To utira pot tudi mobilnosti v poznejših fazah njihove poklicne poti.

15. Da bi evropski izobraževalni prostor udejanjili do leta 2025 in da bi mobilnost omogočili vsem učiteljem in mentorjem, je treba odpraviti obstoječe ovire, kadar je to primerno in v skladu z nacionalnimi izobraževalnimi sistemi in politikami.

16. Mobilnost učiteljev in mentorjev bodo zlasti podprli:

- a) evropski programi financiranja, kot je Erasmus+;
- b) prihodnja evropska platforma za šolsko izobraževanje, ki bo vključevala eTwinning in School Education Gateway, EPALe ter vse pobude, prek katerih se spodbujajo partnerstva ustanov za izobraževanje in usposabljanje v EU;
- c) učiteljske akademije Erasmus+, ki bodo ocenjene glede na nadaljnji razvoj po letu 2025;
- d) pobuda „Evropske univerze“, kadar je to ustrezno.

17. Mobilnost učiteljev in mentorjev bi bilo treba še naprej spodbujati in širiti, da bi postala splošna praksa. Obseg mobilnosti učiteljev in mentorjev v začetnem in nadaljnjem izobraževanju in usposabljanju bi lahko spremljali na ravni držav članic in EU. Stalno skupino za kazalnike in merila bi bilo treba pooblastiti, da preuči ustrezne oblike zbiranja podatkov za merjenje mobilnosti učiteljev in mentorjev. Ugotovitve te skupine bi bilo treba upoštevati pri načrtovanem pregledu strateškega okvira za evropsko sodelovanje v izobraževanju in usposabljanju pri uresničevanju evropskega izobraževalnega prostora in širše ⁽⁷⁾.

POZIVA DRŽAVE ČLANICE, NAJ V SKLADU Z NACIONALNIMI OKOLIŠČINAMI IN NAČELOM SUBSIDIARNOSTI:

18. spodbujajo priložnosti za evropsko mobilnost učiteljev in mentorjev, na primer z odpravo obstoječih ovir, kadar je to primerno, zagotavljanjem organizacijske in finančne podpore, kadar je to mogoče, izmenjavo rešitev v zvezi z organizacijo nadomestnih učiteljev in mentorjev ter spodbujanjem programov mobilnosti;
19. širijo priložnosti vodstvenih delavcev šol za mobilnost in jih spodbujajo v tej smeri zaradi koristi, ki jih bo mobilnost prinesla njihovi poklicni poti ter njihovim ustanovam za izobraževanje in usposabljanje, pa tudi kot sredstvo za podporo in spodbujanje mobilnosti učiteljev in mentorjev;
20. vključijo mobilnost v sisteme izobraževanja in usposabljanja učiteljev in mentorjev, kadar je to primerno, tako za začetno kot tudi nadaljnje izobraževanje in usposabljanje; spodbujajo sodelovanje pri aktivnostih v okviru Erasmus+, npr. učiteljskih akademij Erasmus+ in Evropskih univerz. Izkušnje dvostranskega sodelovanja so lahko izhodišče in navdih za nadaljnji razvoj;
21. po potrebi olajšajo formalno priznavanje rezultatov obdobja mobilnosti, zlasti obdobja poučevanja in usposabljanja v tujini, pri začetnem izobraževanju učiteljev in mentorjev, za strokovni razvoj ali poklicno napredovanje;
22. preučijo načine za spodbujanje kakovostnega učenja tujih jezikov v sistemih začetnega in nadaljnega izobraževanja in usposabljanja učiteljev in mentorjev, kadar je to primerno, da bi povečali njihovo udeležbo v programih mobilnosti, v okviru katerih bi razvili kompetence, potrebne za delo s tujimi viri in gradivom;
23. da bi učiteljem in mentorjem, ki to želijo, omogočili mobilnost, po potrebi in ob ustreznem upoštevanju avtonomije ustanov opredelijo in spodbujajo obdobja mobilnosti tako za delovno aktivne kot bodoče učitelje in mentorje, tj. priporočena obdobja v šolskih letih in/ali učnih načrtih začetnega izobraževanja za učitelje in mentorje, namenjena

⁽⁷⁾ Kot je poudarjeno v Resoluciji Sveta o strateškem okviru za evropsko sodelovanje v izobraževanju in usposabljanju pri uresničevanju evropskega izobraževalnega prostora in širše (2021–2030), bo Komisija celotno poročilo o evropskem izobraževalnem prostoru objavila leta 2025. „Svet bo na podlagi te ocene pregledal strateški okvir – vključno s cilji na ravni EU, strukturo upravljanja in delovnimi metodami“ (UL C 66, 26.2.2021, str. 10).

omogočanju udeležbe pri mobilnosti. To lahko vključuje opredelitev ustreznih obdobij, v katerih lahko ustanove za izobraževanje in usposabljanje gostijo šolske dejavnosti usposabljanja za delovno aktivne in bodoče učitelje ter izobraževalne dejavnosti za mentorje;

24. po potrebi spodbujajo uporabo relevantnih modulov usposabljanja s poudarkom na Evropi v začetnem in nadaljnjem izobraževanju in usposabljanju učiteljev in mentorjev, kar bi lahko vključevalo programe, kot so ukrepi Jean Monnet, med drugim v zvezi s primarnim in sekundarnim izobraževanjem;
25. po potrebi spodbujajo razvoj zmogljivosti s spodbujanjem različnih oblik lokalnega in regionalnega sodelovanja, kot so konzorciji Erasmus+ pod vodstvom regionalnih šolskih organov/organov za ustanove, ki zagotavljajo širši učinek projektov mobilnosti in podpirajo fizično ali spletno udeležbo učiteljev in mentorjev iz manjših ali oddaljenih ustanov za izobraževanje in usposabljanje pri možnostih za strokovno izpopolnjevanje v tujini;
26. po potrebi podpirajo ustanove za izobraževanje in usposabljanje pri krepitvi zmogljivosti gostovanja dejavnosti mobilnosti delovno aktivnih in bodočih učiteljev in mentorjev ter sodelovanja pri njih;
27. spodbujajo uporabo digitalnih orodij in platform, vključno z eTwinningom in EPALE, za dopolnitev fizične mobilnosti in pripravo nanjo, izboljšanje digitalnih spretnosti in kompetenc ter spodbujanje globljega transnacionalnega sodelovanja;
28. spodbujajo možnosti za z dokazi podprto nadaljnje strokovno izpopolnjevanje učiteljev in mentorjev, ki bi lahko sodelovali pri dejavnostih mobilnosti, in spodbujajo študije glede prizadevanj držav članic EU v zvezi z mobilnostjo učiteljev, hkrati pa iščejo druge sinergijske vidike z raziskavami.

POZIVA KOMISIJO, NAJ V SKLADU S POGODBAMA IN OB POPOLNEM SPOŠTOVANJU NAČELA SUBSIDIARNOSTI:

29. spodbuja priložnosti za mobilnost učiteljev in mentorjev prek programa Erasmus+, tudi z zagotavljanjem potrebne podpore ukrepu učiteljskih akademij Erasmus+, ki bodo ocenjene glede na nadaljnji razvoj po letu 2025;
30. opredeli obstoječa orodja za spodbujanje mobilnosti učiteljev in mentorjev ter ta orodja med drugim promovira z uporabo platform, kot sta prihodnja evropska platforma za šolsko izobraževanje (ki bo vključevala eTwinning in sedanji School Education Gateway) ter EPALE;
31. v sodelovanju z državami članicami preuči možnost razvoja okvira politike na evropski ravni za povečanje števila in kakovosti priložnosti za učno mobilnost za bodoče in delovno aktivne učitelje in mentorje v Evropi na podlagi njihovih dejanskih potreb po mobilnosti. S takim okvirom bi se lahko na primer pripomoglo k odpravi ovir za mobilnost, države članice podpirale pri spodbujanju mobilnosti in evropske razsežnosti poučevanja v začetnem in nadaljnjem izobraževanju in usposabljanju učiteljev, nadalje razvijale priložnosti za učno mobilnost ter zagotavljale informacije o možnostih financiranja in mobilnosti.
32. obravnava mobilnost pri delu tako, da razišče morebitno prostovoljno pripravo evropskih smernic za razvoj nacionalnih kariernih okvirov in vseživljenjskega usmerjanja, da bi podprli poklicno napredovanje učiteljev in mentorjev;
33. še naprej spodbuja avtomatično vzajemno priznavanje kvalifikacij, zlasti obdobja mobilnosti v tujini v izobraževanju in usposabljanju učiteljev in mentorjev ⁽⁶⁾;

⁽⁶⁾ V skladu s Priporočilom Sveta z dne 26. novembra 2018 o spodbujanju avtomatičnega vzajemnega priznavanja visokošolskih diplom in spričeval višjega sekundarnega izobraževanja ter izidov iz učnih obdobij v tujini (UL C 444, 10.12.2018, str. 1).

34. sodeluje z državami članicami pri analizi izvedljivosti in dodane vrednosti obdobj mobilnosti v študijskih programih za bodoče učitelje in mentorje;
 35. poroča Odboru za izobraževanje za nadaljnje odločitve o rezultatih dela Stalne skupine za kazalnike in merila o spremljanju mobilnosti učiteljev in mentorjev, da bi spodbujali in razširili potencialne možnosti za mobilnost.
-

PRILOGA

Politično ozadje**Evropski svet:**

- Sklepi predsedstva – Lizbona, 23. in 24. marec 2000

Svet Evropske unije

- Sklepi Sveta z dne 26. novembra 2009 o strokovnem izpopolnjevanju učiteljev in vodstvenih delavcev šol (UL C 302, 12.12.2009, str. 6).
- Sklepi Sveta o predšolski vzgoji in varstvu: zagotovimo vsem našim otrokom najboljši izhodiščni položaj za življenje v jutrišnjem svetu (UL C 175, 15.6.2011, str. 8)
- Sklepi Sveta z dne 20. maja 2014 o učinkovitem izobraževanju učiteljev (UL C 183, 14.6.2014, str. 22).
- Sklepi Sveta o razvoju šol in odličnem poučevanju, (UL C 421, 8.12.2017, str. 2)
- Priporočilo Sveta z dne 22. maja 2018 o spodbujanju skupnih vrednot, vključujočega izobraževanja in evropske razsežnosti poučevanja (UL C 195, 7.6.2018, str. 1)
- Sklepi Sveta o prizadevanjih za uresničitev vizije evropskega izobraževalnega prostora (UL C 195, 7.6.2018, str. 7)
- Priporočilo Sveta z dne 26. novembra 2018 o spodbujanju avtomatičnega vzajemnega priznavanja visokošolskih diplom in spričeval višjega sekundarnega izobraževanja ter izidov iz učnih obdobj v tujini (UL C 444, 10.12.2018, str. 1).
- Priporočilo Sveta z dne 22. maja 2019 o visokokakovostnih sistemih vzgoje in varstva predšolskih otrok (UL C 189, 5.6.2019, str. 4)
- Priporočilo Sveta z dne 22. maja 2019 o celovitem pristopu k poučevanju in učenju jezikov (UL C 189, 5.6.2019, str. 15)
- Resolucija Sveta o nadaljnjem razvijanju evropskega izobraževalnega prostora za podporo v prihodnost usmerjenih sistemov izobraževanja in usposabljanja (UL C 389, 18.11.2019, str. 1)
- Sklepi Sveta o evropskih učiteljih in mentorjih za prihodnost (UL C 193, 9.6.2020, str. 11)
- Priporočilo Sveta z dne 24. novembra 2020 o poklicnem izobraževanju in usposabljanju (PIU) za trajnostno konkurenčnost, socialno pravičnost in odpornost (UL C 417, 2.12.2020, str. 1)
- Resolucija Sveta o strateškem okviru za evropsko sodelovanje v izobraževanju in usposabljanju pri uresničevanju evropskega izobraževalnega prostora in širše (2021–2030) (UL C 66, 26.2.2021, str. 1)
- Sklepi Sveta o pravičnosti in vključenosti v izobraževanju in usposabljanju za spodbujanje učnega uspeha za vse (UL C 221, 10.6.2021, str. 3)
- Sklepi Sveta o pobudi o evropskih univerzah – povezovanje visokega šolstva, raziskav, inovacij in družbe: utiranje poti novi razsežnosti v evropskem visokošolskem izobraževanju (UL C 221, 10.6.2021, str. 14)
- Resolucija Sveta o novem evropskem programu za izobraževanje odraslih 2021–2030 (UL C 504, 14.12.2021, str. 9)

Evropska komisija

- Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij o uresnitvi evropskega izobraževalnega prostora do leta 2025 (COM(2020) 625 final)
- *Pregled izobraževanja in usposabljanja 2021: izobraževanje in dobro počutje*, Urad za uradne publikacije, 2021